1e Jaargang, nummer 7, 13 mei 2025

Het Magazijn

Blad van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland sinds de 1570-er jaren.
Zusterblad van de bladen De Nieuwe Doleantie, Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

DE KWESTIE HOEDEMAKER-KUYPER

De oud gereformeerde kerk ligt dichter bij het nederduits gereformeerde, en daar wilden ze ook naar terug, maar juist in de nederduits gereformeerde kerk was vanwege de alva vervolgingen heel veel ruimte voor andersdenkenden, dus de stelling : 'geen kerk zal over de andere kerk heersen, geen taakuitvoerder over de andere taakuitvoerder' uit de emdense kerkorde van de 1570-er jaren, dus het was een soort paraplu voor alle vervolgden en stromingen,
en ja, daar zou dan dus ook weer misbruik van gemaakt kunnen worden, dus er was telkens binnen de nederduitse noodkerk/ vluchtelingenkerk dan de strijd tussen de rekkelijken en de preciezen.
De rekkelijken gingen dus heel ver in de zin dat er ook allerlei gnostische stromingen binnen de nederduitse kerk begonnen te ontstaan, dus in dat opzicht interessant.

Oud gereformeerd waren dus degenen die niet met Kersten meewilden, dus niet met het ontstaan van de gereformeerde gemeenten, vanwege dat ze (de oud gereformeerden) nog steeds op doortocht waren en niet ergens wilden settlen, dus dat is dan die grote ledeboeriaanse scheuring geweest, dat de oud gereformeerden nog meer hamerden dus op Ledeboer, de profeet, en vader van die beide stromingen, want Ledeboer moest ook niks hebben van het geordende en het overgeorganiseerde, en wilde dus ook verder terug naar het tijdperk van vóór 1816, dus het nederduitse tijdperk, en wilde niet ergens blijven steken, wilde zo oud mogelijk, dus niet de psalmberijming van 1773, maar de oudere van Datheen.

Maar er is dus een groot vaccuum ontstaan, waar ze dus in vast kwamen te zitten, want beide stromingen waren op een bepaalde manier wel de preciezen, en veelal tegen de rekkelijken. Dus vandaar dat we echt terug moeten naar het oudere nederduitse in bepaald opzicht, dat rekkelijke, het vluchtelingen/noodkamp, en nu dus vanuit nieuw bijbels oogpunt, dus met biofeedback, ook weer vanuit de diepere geschiedenis. dat was dus ook het mandaat van de emdense nederduitse vluchtelingenkerk : Terug naar de grondteksten, want zij waren dus ook op de hoogte van het vaccuum wat aan het ontstaan was vanwege gebrek aan kennis/achtergrondstudie. Dus dat liep uit op een heuse oorlog in die tijd van lekenkerkeraden tegen onderzoekers/ geleerden, en ware geleerden tegen valse geleerden etc., dus ze kwamen steeds meer in een vaccuum, dus vandaar dat het latere nederduitse kamp vanaf de zeventiger jaren belangrijk is, dus nieuwe bijbel + bijgeschriften, want daar wordt het allemaal ontmaskerd.

Dus ja, oud gereformeerd is zeker een belangrijke tussenstap, en die zitten allemaal onder de nederduitse paraplu, maar moet nog verder 'doorgereformeerd' worden.
Maar dat wordt dus allemaal ook uitgelegd in het twaalfde laatste deel van de nederduits gereformeerde dogmatiek serie, hoe die kerkgeschiedenis ook is gegaan etc.

Dus de kerk moet nog uit dat vaccuum komen, en ja, het gaat dan om de achtergehouden kerkgeschiedenis, dat wat niet openlijk verkondigd word.

Het reveil binnen de hervormde kerk liep van begin jaren 1800 tot eind jaren 1800, hierbij geboorte gevend aan andere stromingen binnen de hervormde kerk die terugwilden naar de nederduits gereformeerde kerk van de jaren 1500 tot 1700.

Het gaat hierbij om het historisch-kerkelijke beginsel tot herstel van de kerk. Dit wordt ook wel het gereformeerde beginsel genoemd. In eerste instantie begon Kuyper daarmee. Hij had zijn eigen gereformeerde bond binnen de hervormde kerk, waar ook Ph. J. Hoedemaker zich bij aansloot. Hoedemaker stelde dat het lichaam van de kerk alleen hersteld zou kunnen worden als het hart van de kerk hersteld zou worden. Toen Kuyper in 1886 met de doleantie, een grote kerkscheuring, met zoals dat genoemd werd zijn 15000 getrouwen de motor aanzette en uit het hervormde vaarwater ging om zijn eigen kerkelijk verband te vestigen, ging Hoedemaker niet met hem mee.

Hoedemaker wilde bij de historische kerk blijven, terwijl Kuyper naar de historische kerk toewilde, naar de Nederduits gereformeerde kerk, zoals hij dat in het begin noemde. Kuyper

hield het niet meer uit in de hervormde kerk. Zij waren teveel afgedwaald, stelde hij. Hoedemaker wist dat ook, maar kon de kerk niet verlaten. Zo kwam er ook tussen hen een scheuring. Ze bevonden zich aan weerszijden van de grote trap die ten hemel leidde, de trap van de reformatie. Als schaakstukken waren ze tegen elkaar gekeerd.

We zien de opkomst van de Friese Bond in 1898 die zich verzette tegen wat ze de hollende paarden van de doleantie noemden. De Friese Bond, geïnspireerd door het gedachtegoed van Hoedemaker, een partij van predikanten, werd later in de nieuwe eeuw de Christelijk-historische unie (CHU), in 1908.

We zien de opkomst van de Gereformeerde Bond binnen de hervormde kerk, in 1906. Na de tweede wereldoorlog was er nog een reveil binnen de gereformeerde bond, waar A. van Brummelen, G. Boer, I. Kievit, J. van Sliedrecht, W.L. Tukker en anderen aan waren verbonden. Toen in de tachtiger jaren ontstond de Gekrookte Riet beweging binnen de hervormde kerk, voor meer bevindelijkheid. Dit zijn allemaal hervormd-gereformeerde bewegingen.

Kuyper stond voor de vrije kerk, terwijl Hoedemaker stond voor de algehele volkskerk. Kuyper stelde dat het volk van God het kleine kuddeke was. De vraag is dan wat het kleine kuddeke is. Er was een groot gevecht tussen Kuyper en Hoedemaker, en vandaag de dag gaat dit gevecht nog steeds door. Het gaat om de vraag : ‘Wat is de kerk ?’ In principe moeten we ons losmaken van de lagere kerk, om tot de hogere kerk te komen, maar er is verschil in mening over wat het is. De nieuwe bijbel komt aan dit vraagstuk tegemoet.

In een droom was ik in gevecht met de territoriale geest van de Kuyper kerk, die zich als een vaderfiguur voordeed, maar heel veel gericht was op de uiterlijke vormen en tradities. Ik stompte hem een paar keer zacht in zijn gezicht. De zee van de vreze des Heeren moest de kerk overweldigen, want ze waren te ver gegaan. Dat geldt niet alleen voor de gereformeerde kerk, maar ook voor de hervormde kerk. We moeten terug, en het moet verdiept worden. In de droom merkte ik toen een bepaalde golf van de vreze des Heeren, en ik zag in de verte nog veel hogere golven aankomen. Die zouden de kerk gaan overvloeien.

Ik zag de lange trap van de reformatie en de latere reformatie, met de Kuyperianen aan de ene kant en de Hoedemakerianen aan de andere kant. Hiertussen moet de kerk haar weg vinden.

Zoals het nu is is de kerk skeletten op paarden, zwaar ondervoed. Zij moeten terugkeren tot de borsten van de hemelse moeder. Daartoe is de nieuwe bijbel gezonden.

Hoedemaker vond Kuyper te rooms, alhoewel Hoedemaker onderscheid maakte tussen de Roomse kerk en het Roomse hof. Hij noemde dat het roomse hof de goede belijdenis die de kerk nog had krachteloos had gemaakt door de opkomst van de hiërarchie, een parasiet, wat hij de valse kerk noemde, als het kleed van Nessus.

BLOEDLIJNEN VAN DE NEDERLANDS GEREFORMEERDE KERK

‘Uw kinderen zijn uw kinderen niet, maar de zoons en dochters van ‘s Levens verlangen naar zichzelf.’
Kahlil Gibran, de Profeet, 1923

Een mensenleven en dierenleven telt niet in deze wereld. Telkens staan de kranten vol met moord. De mens draait er de hand niet voor om. De mens gaat onverschillig met het leven om, in expansiedrift. Anderen moeten sterven om de hebzuchtige dromen van de mens waar te maken. Wanen zijn het. Daarom sprak zondag 1 erover dat de mens maar eens de grootte van zijn zonde onder ogen moest komen, en dankbaarheid moest hebben voor datgene wat hij heeft, want de dankbaarheid is ver te zoeken op deze aarde. Altijd wil de mens maar meer.

C. Steenblok hamerde erop dat de prediking van de doodsstaat van de mens voorop staat. De mens zou zonder het onder ogen komen van zijn ellende door de zonde geen stap verder komen. Daar begint het bij. Dat moet centraal staan, anders komt de mens tot Laodiceaans zelfbedrog, de nieuwe kleren van de keizer.

Dat is de taak van de predikanten. En het is een zware taak, want veel volk wil het niet horen. Predikanten moeten toch deze boodschap zorgvuldig en volkomen brengen, opdat zij geen bloed aan hun handen zullen hebben. Het is een ernstige zaak. Alles in deze vleselijke wereld is opgebouwd door poep-bacteriën en lijkenbacteriën die zich vervolgens gemaskerd hebben, gecamoufleerd. De poepbacteriën bewegen door de lijkenbacteriën, en de lijkenbacteriën bewegen door de poepbacteriën, en dat is dan wat het leven is. Kinderen worden met lijken gevoerd van jongs af aan. De mens schijnt het doodnormaal te vinden. Niemand kijkt er meer van op. De één zijn dood is de ander zijn brood.

De mens is ongehoorzaam geweest aan het gebod van zondag 1. De mens heeft geprobeerd het te verdoezelen. Men verkoopt gestolen waren. Men is professioneel geworden in schoonpraterij, maar drukt vervolgens bogus etiketten op hoogbegaafde kinderen met een gave om die tot zelfmoord proberen te drijven. Dat zijn de predikantenkinderen die de verborgen zonden van de mensheid

ontmaskeren. Dat wordt niet geaccepteerd. Voor de bogus etiketten die dat soort kinderen wordt opgedrukt is geen enkel bewijs. Ze worden vervolgd omdat ze uit God geboren zijn. De wereld kan niet anders dan deze kinderen te vervolgen. Deze kinderen zijn veilig in het pastoraat. Deze kinderen worden beveiligd door andere predikanten. Maar hoeveel predikanten zijn heelhuids door hun kindertijd doorgekomen ? En wat denk je dat er gebeurd als predikanten met een gave hun volwassenheid hebben bereikt ? Velen kunnen het niet meer navertellen. Mijn oma vertelde vaak dat toen de nazi's kwamen dat vele intellectuelen, vele predikanten, van het land werden afgeschoten. Laten we niet denken dat het daarna niet meer gebeurde. Het werd nog wel veel erger, maar heimelijker.

Calvijn wees erop dat de mensheid Moeder God om zeep had geholpen. Die werd door de verwende mensheid geweigerd. Met haar kinderen die vervolgens op de mensheid werden afgestuurd gebeurde hetzelfde.

Als je dan bedenkt dat je vleselijke leven hier op aarde gewoon uit rangschikkingen van gecamoufleerde poepbacteriën en lijkenbacteriën bestaat, waar blijft dan al die opgemaakte zogenaamd gereformeerde of hervormde deftigheid ? Er blijft niets van over, en dan weet je dat je het zwaarder moet opzoeken. Als je luistert naar de zwaarder gereformeerden van de gereformeerde gemeenten in Nederland dan zijn de stemmen der steenblokkiaanse predikanten vaak klageriger en zuchtende, want ze zijn intens bewust van de toestand van de ellende op aarde door de zonde. Net als Ezechiël klagen zij erover, zuchten zij erover, over de zonde die zich opgehoopt heeft tot aan de hemelen. Ze winden daar gaan doekjes om. Daar gaat hun prediking over, meer nog dan in de gereformeerde gemeente, alhoewel de gereformeerde gemeente onder die invloed ook hier en daar wat steenblokkiaanser werd in de tachtiger jaren, na de grote zeventiger jaren strijd en ook daarvoor in de vijftiger jaren strijd in de Steenblok-Kok kwestie.

1953 is een absolute must. Die roep klonk ook door in de christelijk gereformeerde gemeente. Ook daar begonnen steenblokkianen op te staan en te waarschuwen. Er was namelijk grote afdwaling gaande.

Wat moet je er tegenover stellen ? Het steenblokkiaanse was belangrijk, maar een eerste zet. De mens moest terug naar de geestelijke jacht om de zonde uit te bannen. De nieuwe bijbel stelt dat de mens voortkwam vanuit de geestelijke buffeljacht, het bloed van de buffel, als beeld van de zondemacht. Dat is niet iets letterlijks. De wedergeboorte vindt plaats als de buffel der zonde is verslagen, door zijn bloed. Dat bloed moet door ieder mens stromen, want zo niet, dan leeft de mens nog steeds vanuit de zonde van het vlees, en is de mens al dood.

We zien dus in de nieuwe bijbel een veel dieper evangelie, wat overigens ook in de grondteksten voorkomt. We hebben het dan over het Grieks, het Aramees en ook Egyptische wortelwoorden. Ook hebben we het over het Hebreeuws. Vandaar dat de mens terug moet naar de grondteksten, en daartoe is de nieuwe bijbel gekomen.

Ik had een droom over een strijd tegen een leeuw. Het was een hardnekkige zondemacht die het volk niet wilde laten gaan. Het wilde niet dat het volk zou ontwaken tot de diepere dogmatiek van de grondteksten en de nieuwe bijbel. Tijdens het gevecht gingen er poorten open van verborgen zeeën, natuurzeeën, wilderniszeeën. Die waren vol met kruizingen tussen krokodillen en haaien. Het waren dus krokodillenhaaien. Die gingen door de poorten. Er was een soort krokodillen microfoon als een plug, wat uit twee delen bestond dat in elkaar was gekomen. Het was lange tijd gescheiden gebleven, en werd nu weer in elkaar geplugd.

In de nieuwe bijbel is de sebek, de egyptische krokodil, ook wel de sebet genoemd, het wortelwoord van de sabbath :

IV Werktuigen I zegt :

7. Sebek is ook Sochet en Sebet in het Egyptisch, als een Egyptisch wortelwoord van de sabbath, de rust. Dit werd ook Khenti genoemd, de rode aarde, wat in het Hebreeuws de adamah is, als de voor-baarmoeder of voormoeder, die later van de mens werd afgesneden door de zondeval. De mens leeft niet meer in het paradijs, in de natuur, en ook niet in het voortijdse Afrika.
8. Nu weet de mens niet meer wat het is, en van welk groot belang het is. Het was oorspronkelijk een beschermer om de vochtigheidsgraad van de aarde en de mens op peil te houden. Het is de brug tussen land en water, om alles in balans te houden.
9. Het is een beeld van het voorportaal van de baarmoeder, waar het kwaad werd vernietigd, en waar de zielen werden geselecteerd voordat ze in de baarmoeder kwamen.

Laten we een ogenblik stil zijn om dit tot ons door te laten dringen. Als we denken hoe in het oer de krokodillen waren, dan is dat niet hoe het vandaag is, dat zijn weer andere vormen.

Oorspronkelijk waren krokodillen een andere vorm van leeuwen. Het heette toen ook anders. Het waren donkerdere vormen van leeuwen.

Sebet of sa-b't is het Egyptische wortelwoord van sabbath, wat ook wel de kennis (sa) van de dochter van God betekent. Het Egyptische b't, wat dochter van God, dubbele godin, oogst en huis, tent betekent, werd bath, dochter, in het Hebreeuws. Sebek betekent ook de kennis van Rebekka. In

de nieuwe bijbel wordt naast het zoonschap ook het dochterschap besproken. Als we het over sebet hebben of sa-b’t, als de betekenis van de sabbath, dan gaat het om het geboorte geven aan jezelf, in de zin dat je het allemaal uiteindelijk zelf moet leren. Je moet je eigen moeder zijn, uiteindelijk wel door de eeuwige kennis, niet dat je er vleselijke zelfverwezenlijking er op na moet houden.

In een droom had ik een geheime deur in mijn huis gevonden die langs een smalle trap naar boven leidde naar een verborgen kamer. Daarna droomde ik dat ik in een bos was aan een zandweg, en zo dieper het bos inging. Uiteindelijk moeten we teruggaan tot de verlaten en vergeten wildernis kennis.

Calvijn waarschuwde tegen de partijdigheid waardoor mensen verblind raken en het daglicht niet meer kunnen zien. Deze wereld is hierin ten onder gegaan. Ze spreken elkaar allemaal tegen, een ieder heeft zijn eigen partij, en nog steeds ziet men de waanzin hiervan niet in. Het is slecht gesteld met deze wereld, maar ach, het is het vlees wat eraf moet. Hiertoe hebben we een ontmoeting met de dochter des hemels nodig, want zij is een beeld van de volharding.

Ik moet vaak zeggen : ‘Sorry broeder, maar de Joden waren mythemakers, en zij haalden die mythes veelal uit oudere religies. Iedere serieuze historicus en archeoloog kan daar niet om heen. Wij mogen niet naar de letter leven. De letter doodt, maar het geestelijke, de vergeestelijking, brengt leven. Velen zijn door gebrek aan studie slaaf geworden van letterlijkheden. Als je een beetje taalkundige bent, dan weet je voor welke betekenissen het staat.

We zien in de wortels van Sebet, oftewel Sebek, Buk, de Afrikaanse Eva, de riviergodin. (II Behemma 4:39) Ook is zij de vissersgodin. (:62) Zij werd in de voortijden ook Rebekka genoemd.

De cultus van Rebekka was zeer groot in het voortijdse Atlantis of Pan tijdperk, ook wel het Nia-tijdperk genoemd, zoals in de Nederduits gereformeerde dogmatiek, en ook in het Voor-atlantische tijdperk, het Dorga tijdperk, of indiaanse tijdperk, en in het amazone tijdperk. Merk op dat Mekka oorspronkelijk Bakkah heette, wat ook terugwijst naar deze voortijdse cultus.

Nu, zij was een beeld van het visnet, van het Woord van God, en zij was een beeld van het beloofde land. Deze cultus liep vroeger geheel uit de hand. Wij moeten terugkeren tot de waarheid en de waarde omtrend het Rebekka geheimenis, oftewel de wortels van de Sabbath. Dit is ook het Egyptische Sebet geheimenis, of Sebek geheimenis. De bijgeschriften van verhalen, legendes en sagen rondom de Nederduits gereformeerde dogmatiek gaan hier dieper op in.

Zij was oorspronkelijk een donkere leeuw, maar werd steeds meer een krokodil. Ze was als een monster wat aanbeden werd door angst. Ze had geen kinderen, maar omdat ze wel graag kinderen wilde soms droomde ze dat ze kinderen had. De religie ontspoorde vreselijk vanwege verletterlijking, net zoals dit in het christendom gebeurde.

Ze was een woeste leeuwengodin, de pest, het oordeel over de zonde van de mens.

We zien het element van God zonder kinderen ook terug in de islam en de nieuwe bijbel. Dit is echter een deelwaarheid, oftewel het staat voor zekere principes in de dialectische theologie.

Veel mensen hebben God en religie geromantiseerd, geheel tegen de oude en nieuwe bijbel in. Ze hebben van God een zoete lieve Gerritje gemaakt. De Nederlands gereformeerde predikant E.R. Postma (1924-1995) werkte in Blokzijl vanaf 1952, en daarna in Breukelen en Eindhoven tot eind jaren 80. Ook schreef hij in het blad Opbouw, wat eerst gereformeerd vrijgemaakt was, en daarna, vanaf 1967 Nederlands gereformeerd. Hij schreef in het blad Opbouw dat God Jakob een blijvende handicap had bezorgd. Jakob was tot het land van de belofte gekomen. Ezau was naar hem op weg met een leger van vierhonderd man, en God slaat Jakob mank. Zo worden Jakob en Ezau verzoend.

Vroeger had ik er al een hekel aan als men Simson afschilderde als een uit de kluiten gewassen man vanwege zijn kracht, want het ging niet om menselijke kracht, maar om de kracht van God. Simson was in zwakheid sterk, zoals ook Jakob dit was. In hetzelfde artikel wijst ook E.R. Postma hierop, dat Simson geen krachtpatser was. Hij wijst erop dat moderne films de bijbelgegevens hebben vervalst, krachteloos hebben gemaakt. Zij hebben de bijbel niet goed gelezen. Simson had zijn kracht vanwege zijn nazireeer gelofte. Toen zijn haar eraf ging was hij net zo als ieder ander mens. Postma wijst erop dat het niks met fysieke verschijning heeft te maken. Ze hebben de aandacht op de mens willen richten en niet op God, en dat is een grote fout. (1973, 16/11)

Ik had een droom dat Odenlech was gekomen als een grote gasbol, als een hemellichaam, en het ging door de straten als de opname. Ik zag het ook door de straat gaan waar mijn tante eerst woonde, in Hattem, en ook in mijn geboortedorp. Odenlech is één van de grotere boeken in de nieuwe bijbel. Het is één van de namen van God. We zien in het boek Buli over haar gezegd worden :

1. En ik zag Odenlech zittende op de troon van David. En zij was gekomen vanuit de zee, en had vele zielen tot Haar genomen en met haar mee genomen die lange tijd in de zee opgesloten werden gehouden. En de zee

moest haar doden geven.
2. En ik hoorde een luide stem roepen : ‘Zie, nu is het tijdperk aangebroken dat Odenlech, Zij die op de troon zit, de volkeren zal oordelen, de levenden en de doden, en allen die voor haar troon staan.
3. En Odenlech begon de harten te doorzoeken, en scheidde de schapen van de bokken, de leeuwen van de kalveren, het kaf van het koren.
4. En Odenlech was alles in allen. En velen wierpen zich voor de troon, en anderen stonden met palmtakken om de troon heen, en zij zagen allen een nieuwe morgen komen. De nacht was voorbij gegaan, en de glans van Odenlech was over hen alleen, en ze hadden geen zon van node of olielampen.
5. En zie, Odenlech sprak tot hen als een moeder, en onderwees hen vanuit de schriften. En Odenlech rees op, en zij werden genezen onder haar vleugelen. (Buli 11:1-5)

Laten we tot haar opgaan om ons te laten onderwijzen vanuit de schriften.

In de Opbouw van 24/1, 1975, wordt gesteld dat buiten de context van Gods openbaring alles wat in de wereld gebeurd vreemd, raadselachtig en alleen maar teleurstellend is. Zij die God niet hebben, niet vanuit God leven, en toch zoveel inspanning wijden aan het najagen van wereldse wijsheden en wetenschap, voor rijkdom en genot, moeten beseffen dat het einde hiervan de dood is en die is onherroepelijk, stelt het blad. Het zal allemaal wederkeren tot stof, en wij zijn het van harte hier mee eens.

Zonder God is er geen leven, maar het is de vraag wat men geeft als definitie aan God, en waar dat vanaf hangt. Een atheïst die tegen religieuze tirannie ingaat kan dichter bij God leven dan een fundamentalistische religie-fanaat. Daarom moet Odenlech komen, moet het boek bestudeerd worden, om te zien waar het nu eigenlijk om gaat. Veel menselijke religie is afgeweken van de bron. Wij zijn dan Nederduits gereformeerd en zullen misschien niet zoveel ophebben met het Nederlands gereformeerd geloofsgoed, maar er zijn ook overeenkomsten. Plaatselijk kunnen er ook grote verschillen zijn tussen de Nederlands gereformeerde kerken. Het is vooral hier en daar compleet verwoest door lekenfamilies en lekenkerkeraden, die voor ook weer uit lekenfamilies bestonden, terwijl de predikanten vaak het onderspit moesten delven. Wij staan aan de kant van de predikanten. Vandaar dat bladen zoals Opbouw van levensbelang zijn, want dan kom je in de bovenbouw van de Nederlands gereformeerde kerken, waar nog zinnig geluid te vinden is, maar de eigenlijke kerken werden hier en daar bestuurd door de lekenfamilies en de lekenkerkeraden, en zo moesten kinderen daar opgroeien, wat soms sectarische vormen aan kon nemen.

Opbouw was in die zin nog een richtsnoer in vele gevallen. Er waren soms waarschuwende geluiden, die vervolgens door de lekenfamilies aan de kant werden geschoven, of wat gewoon werd genegeerd. Het predikantenschap leefde niet in de lekenfamilies en in corrupte kerkeraden opgebouwd uit die lekenfamilies. De predikanten werden onderdrukt en vervolgd en men probeerde ze aan het lijntje te houden, onder mind control te houden, al dan niet met behulp van chantage. We spreken dan over de dark side van de Nederlands gereformeerde kerk. Dat is nog steeds niet opgelost. Velen hebben daar een trauma aan overgehouden. Vandaar dat het belangrijk is terug te keren tot wat nu de eigenlijke boodschap van Opbouw was.

Plaatselijke kerken konden dus nogal van elkaar verschillen. Er waren ook al dan niet oorlogen of ruzies, onenigheden binnen sommige plaatselijke kerken en tussen bepaalde plaatselijke kerken. Het kon ook uitlopen tot koude oorlogen voor de lieve vrede. Soms voelde men zich te oud en moesten ze het met lede ogen aankijken.

Opbouw gaf het toe : De wereld lag onder de vloek van de zonde. Alles lag in gebrokenheid, het hele leven. Hoe moet je daar dan mee omgaan ? Je mag geen genademorser zijn, of geloofsmorser, dat je het snel maar wegveegt met genade en geloof. Dan moet je de diepte ingaan. Je moet het onder ogen komen. Het lijden des Heeren samen met de Heere dragen. Daar was zeker ruimte voor in de Opbouw.

Met Prediker stelde Opbouw dat het leven ijdelheid was, en dat we moeten wederkeren tot de Vreze des Heeren om tot leven te komen. Er is een hoger leven, het ware leven. Met deze boodschap moeten we voorzichtig zijn, en niet morsen.

Blijf streven naar het hogere, om aan het ijdele te ontvluchten. De predikanten van de Nederlands gereformeerde kerk wisten dat er heel wat mis was in hun kerkgenootschap, en zo niet dan zouden ze dat na hun dood wel onder ogen komen, en worden tot Rebekkaieten, het terugkeren tot de moederkerk, in de wolk van de getuigen. Zij strijden voor het herstel van de Nederlands gereformeerde kerk, in de context van de Nederduits gereformeerde kerk, ons aller kerk, de kerk aan Nederland gegeven ten tijde van de vervolgingen in de 1570-er jaren.

Daarom moeten wij open zijn, want deze predikanten spreken nog steeds voort, in de wolk der getuigen, leiden nog steeds het volk.

Opbouw wees op het waarschuwende karakter van het boek Prediker. Het wilde de mens wakker schudden. De mens werd een spiegel voorgehouden.

De mens moest loskomen van zelfdienst en werelddienst om weer terug te gaan tot de godsdienst. Er wordt een overeenkomst gezien tussen Prediker en Johannes.

Johannes stelde : 'Heb de goddeloze wereld toch niet lief, want als je de wereld liefhebt, dan kan God je niet leiden.’ Johannes liet de bedriegelijkheden van de wereld zien, alles wat er in de wereld te koop is, wat vleselijke lusten opwekt, en dat dat niet van God komt. Het zal allemaal weer voorbijgaan.

Laten we er toch niet aan vast houden, het tijdelijke en bedriegelijke. Het houdt velen in gevangenschap.

De predikant G. van Atten (1931-2017), die ook verbonden was aan de reformatorische bijbelschool en voor Opbouw schreef, en eens geschorst was door zijn eigen GKv-kerkeraad. Hij stelt dat er geroepen moet worden om de Heere, als teken dat men treurt over de verwording van de schepping, die oorspronkelijk goed was geschapen door de Heere. God zal deze treurenden tegemoet komen. Johannes zag de adelaar vliegen met de drie wee-roepingen, stelt van Atten. (1975, 21/3) Zij die zich stil houden en niet roepen kan het eigenlijk niet zoveel schelen. Ze geven er niet veel om dat de schepping bezet is door de vijand, stelt van Atten. Hij wijst erop dat God komt met het oordeel, en dat deze de gebeden van de heiligen bevatten. (1975, 4/4)

Hierin is het belangrijk de vijand niet te onderschatten en je eigen vermogens niet te overschatten, stelt van Atten. Het zijn de ootmoedige treurders over de zonde die uiteindelijk macht hebben om op slangen en schorpioenen te treden, stelt van Atten, waarbij hij wijst op Ezechiël 9. Zij kunnen als verzegelden optreden tegen de gehele legermacht van de vijand. Van Atten noemt het oordeel ook het teken van het verzamelen van de oogst. Zowel onkruid als tarwe wordt verzameld. (1975, 11/4)

Hij noemt dat de kerk de opdracht heeft om te profeteren. (1975, 2/5) De kerk moet tot deze roep om een roeper te worden niet nalatig zijn, want dan staat de kerk schuldig aan het tegenhouden van de Heere. Profetie moet rauw en wild zijn, zoals het is doorgekomen. Er mogen geen hapklare brokken van worden gemaakt. Er moet worden opgepast voor mensenbehagenis, het niet durven op traditionele tenen te treden. Het is oorlog. De predikanten en profeten moeten spreken wat ze moeten spreken. Ze mogen niet sparen.

De Heere zal terugkomen. Hoe zul jij voor de Heere staan ? Heb je je verantwoordelijkheden gedragen ? Heb je je taken en plichten ten uitvoer gebracht ? Zorg dat je niet met nalatigheid voor de Heere moet verschijnen. Het zijn ernstige tijden. Wij mogen mensen niet naar de mond praten, we mogen het niet voor geld, eer en macht doen. Wee u wanneer een ieder wel over u spreekt. God kwam niet om vrede te brengen, maar het scheidingsmes, het besnijdenismes.

Breng het rauwe, woeste, wilde woord, wat tegen mensentradities en overleveringen ingaat, anders blijf je slaaf en heb je bloed aan je handen. Wees als predikant niet te keurig en correct, opdat het vlees geen voet wordt gegeven. Af die stropdassen, die slangen der overleveringen om de nekken. Scheurt uw stropdassen en uw hart, en kom zo nederig en treurend over de zonden en leugens tot de Heere, zonder reserves. Zo kan het levensboek rijkelijk geopend worden.

Zo kunnen de zegelen van het levensboek verbroken worden, waar van Atten over sprak. Het gebeurde door het lam. We moeten lijdzaam zijn. Niet door kracht, noch door geweld. Wij moeten het zoonschap kussen, niet overvolwassen zijn. Van Atten had de hongerwinter van 1944/45 nog meegemaakt waar hij op wees. Hij zag daarin ook de ruiters van Openbaring. Hij spreekt dat allen van groot tot klein de Heere en het lam onder ogen dienen te komen, de dag van toorn na het openen van het levensboek. Wie kan bestaan ? (7/3, 1975)

We zien het levensboek geopend, ontzegeld worden. De nieuwe bijbel die voorspelt was in het boek Openbaring en in het boek Daniel is gekomen. De kennis zal vermeerderen. De mens zal dan ook meer zicht krijgen op het oordeel en het oordeel gaan herkennen, ook hoe dit oordeel er al was in de geschiedenis. Het oordeel wil richting geven aan de mens, en de mens tot bekering leiden, maar velen zullen zich niet bekeren, ook niet als de oordelen zijn gekomen, stellen zowel de oude als de nieuwe bijbel. Het hart van de farao wil het volk niet laten gaan. Daarom is diepere besnijdenis nodig. Het is een verdieping van het oordeel, tot onderwijs. De manuscripten des Heeren worden geopend en worden besproken.

We zien deze bloedlijnen dwars door de Nederlands gereformeerde kerk heen, om de mens terug te leiden tot de Nederduitse oerbronnen. Zo wordt de moederkerk wederom opgericht en hersteld.

Het komt van diep, en het komt van lang geleden, om de mens daar te grijpen waar de mens is afgedwaald, om zo richting aan de mens te geven. Dat is waar het boek Openbaring en de nieuwe bijbel toe spreekt. Opbouw waarschuwde in de zeventiger jaren tegen het kerkisme en dode letterdienst.

D.W.L. Milo, die bij ons in de Nederlands gereformeerde kerk zat en ook voor het blad Opbouw schreef, gaf hierover een goed voorbeeld over rijke Piet op safari. Toen hij terugkwam was

buurman Jan belangstellend naar zijn avonturen. Hij beschreef de grote beesten naar Jan toe, en Jan wist wel over welke beesten hij het had, maar als Jan dan de naam van het beest zei, dan zei Piet telkens nee, want het waren dangeroes. Het waren allemaal dangeroes, niet hoe Jan ze noemde. Jan werd er moedeloos van, en zei protesterend dat als het duidelijk was dat Piet over olifanten, giraffes en slangen sprak, dan noemde Piet ze dangeroe's. Piet werd toen heel kwaad, want het was Piet die immers op safari was geweest, niet Jan, dus Piet voelde zich heel erg beledigd, op zijn tenen getrapt door Jan. Toen kwam de aap uit de mouw : Piet had namelijk op het toegangsbord van het natuurreservaat in Oost-Afrika de woorden : 'All animals are dangerous' gezien. Oftewel : Alle dieren zijn dangeroe's.

Zo verklaart Milo de dode letterdienst. Mensen worden door hun gebrek aan talenkennis op het verkeerde been gezet. Daar zijn ze vervolgens enorm trots op.

Milo laat zien dat de woorden op het bordje gewoon betekenden dat alle dieren gevaarlijk kunnen zijn, maar je kon Piet niets vertellen, want die wist alles al. Dan wijst Milo ook op de afzetting van Netelenbos, een vriend van zijn vader, en de afzetting van Geelkerken, allemaal door dode letterdienst. Ze leerden al vroeg dat elke ketter zijn letter heeft, en de machtspreuk van de advocaat : 'Geef me één woord van mijn tegenpartij en ik hang hem op.' Milo, die trouwens organist was aan onze kerk, komt dan tot de conclusie dat alle menselijke geboden dangerous kunnen zijn, met dodelijke lettercombinaties, maar dat alleen het geestelijke de letter overwint. (1975, 7/3)

BLIND GELOOF VERSUS STUDIE ONTWAKING

Er zijn geen letterlijke hemelpoorten. Het is beeldspraak. U kunt alleen binnenkomen door de woorden des Heeren die op de muren van hemel zijn geschreven, door ze te overdenken en ze toe te passen.

Belech 1:9 zegt :
'Oh, er zijn zoveel holen en grotten langs de rivier van tranen, vol met het Woord om de hemelse kennis te leren. Laat het je streven zijn om dit schrift te ontcijferen.'

Er zijn dus niet zomaar hemelmuren, maar het is een grottenstelsel, omringd door de rivier van tranen. Zonder verbrokenheid kom je er niet in, zonder te willen leren kom je er niet in. Het is niet vanzelfsprekend. Alleen door het karakter van de hemel in te nemen en eraan gevormd te worden en geoefend kom je de hemelen binnen. De hemel is de studie en de oorlogsoproep tegen het vlees. De hemel is een beeld van de ontwaking, niet van overmoedig en blind geloof en vertrouwen.

Beloch 13:1 zegt :

'De vijand gaat woest tekeer als een brullend beest,
De vijand roept : vertrouw, vertrouw,
Maar ik zeg : strijd en bouw,
Wie zal dan aan de vijand ontkomen,
die komt met zulk bedrieglijk licht,
Slechts hij die zal roepen : ontwaak, ontwaak,
Slechts hij die wacht op 't hemels zicht'

Wij moeten wachten op de hemelse vogels van de exegese, van de schriftuitleg, de woorden des Heeren verdiepende. Leeft het Woord des Heeren al in je hart opdat gij niet zondigt ?

Oh, de zonde is groot en wordt alsmaar groter. Pas als je van de zonde wegvlucht en afstand doet van de zonde ga je dat zien. Je kunt geen zicht hebben op zonde als je de zonde nog in je hart koestert.

Anderlech 10:28 zegt :

'De zonde is een misleidende macht voor een ieder die door haar is bedrogen.'

Laten we de zonde niet onderschatten, want het brengt onherroepelijk misleiding en verdwazing, op allerlei vlakken, klaar om je leven verder in te nemen en over te nemen. Dan wordt je geleefd en ben je op een drugstrip.

Telkens als je opstaat ben je in de nachtmerrie, drug-induced, en moet je oppassen er niet in meegesleurd te worden. Je moet er stelling tegen nemen, en dan komt de hemel je tegemoet. De hemel beloont hen die aan haar zijde strijden, en rust hen toe.

Dat komt niet zomaar. Daarvoor moet je het Woord overdenken. De wapenrusting is dus ook niet iets letterlijks. Rust je toe met het Woord, bewapen je met het Woord, en gesp het vast door de overdenking, door de exegese, anders zit het niet vast.

In de nachtmerrie, die ontegenhoudbaar is, moet je op zoek gaan naar knooppunten, rode lijnen, naar de navigator, de gids. De hemelse kennis is een leidsraad door het Woord. Zo kom je tot verdieping en is het Woord je voorziening. Dut niet ergens in slaap. Leg het Woord niet eigenmachtig uit, maar vergelijk schrift met schrift, en houdt het in context en nuance, oog hebbende voor ambiguïteit, opdat je flexibel blijft in de geestelijke oorlog tegen vleselijke onwetendheid.

Ken het Woord van alle kanten, in al uw ingangen en uitgangen. Blijf niet treuzelen, want de zonde treuzelt niet, en is haastig te werk ter ondergang van de mensheid. Onderschat het niet. Overschat jezelf ook niet. Zelfoverschatting is de drugs die vandaag de dag op grote schaal wordt

gegoten. Zonde en ego worden verheerlijkt, niet de hemelse kennis. Het is maar dat je het weet. Een gewaarschuwd mens telt voor twee.

Nacht en dag wisselen elkaar af als eb en vloed, zo ook slapen en waken. Als je opstaat ontwaak je in een drugsnachtmerrie. Maar : dood en drugs, waar is uw prikkel ?

Beloch 29:1-3 zegt :

‘Wees dan vol kennis,
Hoort dan deze woorden,
Haar tent heeft vele voorhangsels waarlangs gij zult gaan om Haar te vinden.
Zij heeft uw gebed gehoord en heeft Haar tienduizenden gezonden, om u die hongert om gerechtigheid tot kennis op te voeden.
Ja, Zij zal weldra de bedekking van uw hoofd afdoen, opdat gij het hemelse gezicht zult zien.’

Wij komen dus niet zomaar tot de hemelse natuur, want wij moeten langs vele voorhangselen. Dat zijn de dagen, weken en jaren van je leven, allemaal voorhangselen. Als je naar eer en geweten kan zeggen dat je hebt gebeden in honger om gerechtigheid dan zijn haar tienduizenden ook om jou heen, en zul je tot kennis worden opgevoed. U heeft geen mens, ouders of opvoeders van node. Haar tienduizenden zorgen daar allemaal voor.

Waarom zouden wij twijfelen aan haar woorden ? Nee, wij moeten zeker niet leven in overmoedig vertrouwen, maar in de ontwaking, die alleen plaatsvindt in hemelse studie aan de rivier van tranen. Daar is het vruchtbaar. Daar zijn de grottenstelsels met haar inscripties die u verder zullen leiden.
